

USNESENÍ

Městský soud v Praze rozhodl v senátě složeném z předsedkyně JUDr. Ludmily Sandnerové a soudkyň Mgr. Ivety Postulkové a Mgr. Blanky Fauré ve věci

žalobce **P. B., nar. XXX**
bytem XXX
zastoupen advokátkou Mgr. Radanou Vítovcovou
sídlem Pod Tržním náměstím 612/6, Tábor

proti
žalovanému **Ministerstvo dopravy**
sídlem nábreží Ludvíka Svobody 1222/12, Praha 1

za účasti osoby zúčastněné na řízení: Ředitelství silnic a dálnic ČR, IČO 65993390, sídlem Na Pankráci 546/56, Praha 4,

v řízení o žalobě proti rozhodnutí ministra dopravy ze dne 13. 6. 2019, č. j. 24/2019-510-RK/4,

t a k t o :

- I. Žaloba se o d m í t á .
- II. Žádný z účastníků n e m á právo na náhradu nákladů řízení.
- III. Osoba zúčastněná na řízení nemá právo na náhradu nákladů řízení.
- IV. Žalobci se vrací zaplacený soudní poplatek ve výši 3 000 Kč, který bude vyplacen z účtu Městského soudu v Praze.

O d ů v o d n ě n í :

1. Žalobce podanou žalobou brojil proti rozhodnutí ministra dopravy blíže označeného v záhlaví tohoto usnesení, kterým byl zamítnut rozklad žalobce a potvrzeno usnesení Ministerstva dopravy (dále též „žalovaný“) ze dne 12. 3. 2019, č. j. 269/2012-910-IPK/58 (dále jen „prvostupňové rozhodnutí“ či „rozhodnutí o přerušení“), kterým bylo rozhodnuto o přerušení řízení vedeného u žalovaného ve věci dálnic ve smyslu ust. § 40 odst. 2 písm. c) zákona č. 13/1997 Sb., o pozemních komunikacích, ve znění pozdějších předpisů a § 15 zákona č. 183/2006 Sb., o územním plánování a stavením řádu, a to do doby předložení kopie žádosti o zahájení vyvlastňovacího řízení, k čemuž má dojít nejpozději do 29. 2. 2020. Žalobce se domáhá zrušení i prvostupňového rozhodnutí.
2. Žalobce blíže uvedl, že si je vědom kompetenční výluky, kdy jsou rozhodnutí o přerušení řízení jako rozhodnutí, jimiž se upravuje vedení řízení před správními orgány ve smyslu ust. § 65 a § 70 písm. c) zákona č. 150/2002 Sb., o soudním řádu správním (dále jen „s. ř. s.“) vyloučena ze soudního přezkumu. Je však přesvědčen, že v jeho věci se tato

kompetenční výluka neuplatní, neboť přerušení řízení zasahuje přímo do práv žalobce, jelikož důvodem přerušení řízení je vyčkávání na zahájení vyvlastňovacího řízení. Tímto důvodem jsou přímo dotčena práva žalobce a nejedná se tedy o klasické správní rozhodnutí upravující vedení řízení. Zásah do práv považuje žalobce za zcela evidentní. Z tohoto důvodu je žalobce přesvědčen, že napadené rozhodnutí lze přezkoumat ve správním soudnictví a navrhuje, aby jej soud spolu s prvostupňovým rozhodnutím zrušil a věc vrátil žalovanému k dalšímu řízení.

3. Žalovaný v písemném vyjádření k žalobě zdůraznil, že žalobce napadá procesní rozhodnutí, jímž se upravuje vedení řízení před speciálním stavebním úřadem a sám žalobce si je této skutečnosti vědom. Taková rozhodnutí jsou dle konstantní judikatury správních soudů a dle ust. § 70 písm. c) s. ř. s. ze soudního přezkumu vyloučena. Konkrétně žalovaný odkazuje na rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 30. 4. 2008, č. j. 3 As 64/2007-62. Kompetenční výluka tak zcela jednoznačně dopadá i na předmětnou žalobu a žalovaný proto navrhuje, aby soud žalobu jako nepřipustnou odmítl.
4. Osoba zúčastněná na řízení v písemném vyjádření rovněž navrhla, aby žaloba byla odmítnuta. Dle zúčastněné osoby napadená rozhodnutí nepředstavují žádný zásah do práv žalobce. Podanou žalobou ve skutečnosti žalobce brojí proti možnosti, že mu může být na základě právních předpisů ve vyvlastňovacím řízení odňato či omezeno vlastnické právo ve veřejném zájmu a za náhradu, ač by se tak mělo stát již na základě mezitímního rozhodnutí dle ust. § 4a zákona č. 416/2009 Sb., o urychlení výstavby dopravní, vodní a energetické infrastruktury a infrastruktury elektronických komunikací, ve znění pozdějších předpisů.
5. Soud se nejprve zabýval otázkou, zda podaná žaloba splňuje podmínky řízení, a zda se jedná tak o žalobu přípustnou.
6. Při těchto úvahách soud vyšel z následující právní úpravy:
7. Dle § 65 odst. 1 s.ř.s. kdo tvrdí, že byl na svých právech zkrácen přímo nebo v důsledku porušení svých práv v předcházejícím řízení úkonem správního orgánu, jímž se zakládají, mění, ruší nebo závazně určují jeho práva nebo povinnosti (dále jen „rozhodnutí“), může se žalobou domáhat zrušení takového rozhodnutí, popřípadě vyslovení jeho nicotnosti, nestanoví-li tento nebo zvláštní zákon jinak.
8. Podle § 70 písm. c) s.ř.s. ze soudního přezkoumání jsou vyloučeny úkony správního orgánu, jimiž se upravuje vedení řízení před správním orgánem.
9. Podle § 68 písm. e) s.ř.s. je žaloba nepřipustná také tehdy, domáhá-li se přezkoumání rozhodnutí, které je z přezkoumání podle tohoto nebo zvláštního zákona vyloučeno.
10. Podle § 46 odst. 1 písm. d) s.ř.s. soud usnesením odmítne návrh, je-li podle tohoto zákona nepřipustný.
11. V posuzovaném případě shledává soud vhodným nejprve odkázat na ustálenou judikaturu správních soudů týkající se přezkoumání usnesení o přerušení řízení. Zejména soud poukazuje na rozhodnutí Nejvyššího správního soudu ze dne 17. 5. 2018, č.j. 4 Ads 115/2018-35, který v bodě [16] a [17] uvedl následující: „[16] Z koncepce soudního řádu správního vyplývá, že správní soudy nejsou povinny přezkoumávat každé rozhodnutí správního orgánu. Tzv. kompetenční výluky, tedy případy, kdy jsou ze soudního přezkoumání vyloučeny určité úkony, jsou stanoveny v § 70 s. ř. s. Pod písmenem c) je přitom uvedeno, že ze soudního přezkumu jsou vyloučeny úkony správního orgánu, jimiž se upravuje vedení řízení před správním orgánem.“

[17] Rozhodnutí o přerušení řízení, ať už vydané z jakéhokoliv důvodu, ustálená judikatura správních soudů považuje právě za takový úkon správního orgánu, jímž se upravuje vedení správního řízení. Nic na tom nemění ani skutečnost, že ve správním řízení lze proti rozhodnutí o přerušení řízení podat odvolání (což také stěžovatel v právě projednávané věci učinil). Vzhledem k tomu, že úkony správního orgánu, jimiž se upravuje vedení řízení, jsou podle § 70 písm. c) s. ř. s. vyloučeny ze soudního přezkumu, žaloba, kterou se žalobce domáhá jejich přezkoumání, je podle § 68 písm. e) s. ř. s. nepřípustná. Takovou žalobu soud podle § 46 odst. 1 písm. d) téhož zákona odmítne (srov. např. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 30. 4. 2008, č. j. 3 As 64/2007 - 62, nebo rozsudek ze dne 23. 9. 2010, č. j. 4 Ads 109/2010 - 52).“ (srov. obdobně rozhodnutí Nejvyššího správního soudu ze dne 2. 7. 2018, č.j. 5 Ads 113/2018-50 nebo ze dne 28. 2. 2019, č.j. 1 As 321/2018-45). Uvedené závěry jsou plně aplikovatelné i na nyní projednávanou věc a zdejší soud nemá důvod se od nich odchýlit.

12. V posuzované věci žalobce podanou žalobou brojí proti rozhodnutí ministra dopravy ze dne 13. 6. 2019, č. j. 24/2019-510-RK/4 a usnesení žalovaného ze dne 12. 3. 2019, č. j. 269/2012-910-IPK/58. Tímto usnesením bylo rozhodnuto dle § 64 odst. 1 písm. c) zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění rozhodném (dále jen „správní řád“) o přerušení řízení vedeného u žalované ve věci dálnic ve smyslu ust. § 40 odst. 2 písm. c) zákona č. 13/1997 Sb., o pozemních komunikacích, ve znění pozdějších předpisů a § 15 zákona č. 183/2006 Sb., o územním plánování a stavením řádu, a to do doby předložení kopie žádosti o zahájení vyvlastňovacího řízení, k čemuž má dojít nejpozději do 29. 2. 2020.
13. Napadené usnesení žalovaného o přerušení řízení, resp. rozhodnutí ministra dopravy o rozkladu proti tomuto usnesení, je rozhodnutím, kterým se toliko upravuje vedení správního řízení. Napadené rozhodnutí však není samostatně přezkoumatelné ve správním soudnictví, jelikož na něj dopadá kompetenční výluka stanovená v § 70 písm. c) s.ř.s. Na tom nic nemění ani tvrzení žalobce, že je tímto rozhodnutím zasahováno přímo do jeho práv. Nelze přisvědčit žalobci, že by se mohlo jednat o přímý zásah, kdy žalobce očekává újmu až v důsledku hrozícího následného vyvlastňovacího řízení. Zároveň soud poukazuje na výše citovaný rozsudek Nejvyššího správního soudu, v němž je výslovně uvedeno, že rozhodnutí o přerušení řízení je vyloučeno ze samostatného soudního přezkumu, ať už je vydáno „z jakéhokoliv důvodu“. Soud pro úplnost dodává, že vady řízení týkající se přerušení probíhajícího správního řízení lze namítat v žalobě směřující proti rozhodnutí správního orgánu ve věci samé.
14. Soud proto uzavírá, že žalobou napadené rozhodnutí je rozhodnutím, kterým se upravuje vedení řízení před správním orgánem dle § 70 písm. c) s.ř.s. Napadené rozhodnutí je tedy podle § 68 písm. e) s.ř.s. ve spojení s § 70 písm. c) s.ř.s. ze soudního přezkumu vyloučeno, proto soud ve výroku pod bodem I. usnesení žalobu dle § 46 odst. 1 písm. d) s.ř.s. jako nepřípustnou odmítl.
15. O nákladech řízení ve výroku pod bodem II. usnesení soud rozhodl podle § 60 odst. 3 s.ř.s., dle kterého žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení, byla-li žaloba odmítnuta.
16. Osoba na řízení zúčastněná nemá právo na náhradu nákladů řízení, neboť jí soud neuložil povinnost, v souvislosti s jejímž splněním by jí náklady vznikly (§ 60 odst. 5 s.ř.s.).
17. Konečně pak výrok IV. vychází z ust. § 10 odst. 3 poslední věta zákona č. 549/1991 Sb., o soudních poplatcích, ve znění pozdějších předpisů, podle něhož soud vrátí z účtu soudu zaplacený poplatek, byl-li návrh na zahájení řízení před prvním jednáním odmítnut.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou (více) vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejblíže následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

Praha 10. prosince 2019

JUDr. Ludmila Sandnerová v. r.
předsedkyně senátu